

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 164/2018-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. marca 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť maloletého [REDAKOVANÉ], zastúpeného zákonnou zástupkyňou matkou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], právne zastúpeného advokátkou JUDr. Katarínou Adamovskou, Žižkova 6, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Er 4094/2012 v spojení s postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 8 CoE 92/2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť maloletého [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. februára 2018 doručená sťažnosť maloletého [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ“),

zastúpeného zákonnou zástupkyňou matkou [REDACTED], ktorou namietal porušenie svojich práv podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Er 4094/2012 (ďalej aj „označené konanie okresného súdu“) v spojení s postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 CoE 92/2015 (ďalej aj „označené konanie krajského súdu“).

Z podanej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ vystupuje v konaní okresného súdu sp. zn. 20 Er 4094/2012 ako oprávnený v exekučnom konaní, predmetom ktorého malo byť/je vymoženie dlžného výživného za obdobie od júla 2009 do júla 2012 vo výške 1 080 € a bežného výživného vo výške 110 € počnúc 1. augustom 2012 do budúca, priznaných rozsudkami okresného súdu č. k. 21 P 183/2009-30 z 19. januára 2010, č. k. 11 C 368/2009-95 z 15. júna 2011 a č. k. 21 P 183/2009-109 z 27. októbra 2011 v spojení s rozsudkami krajského súdu č. k. 8 CoP 119/2010-51 z 9. júna 2010, č. k. 8 CoP 280/2011-144 z 9. júna 2010 a č. k. 8 CoP 31/2012-132 z 28. marca 2012. Exekučné konanie bolo začaté okresným súdom vydaným poverením na vykonanie exekúcie č. 5802*102753 zo 6. novembra 2012, na podklade ktorého súdom poverený exekútor [REDACTED], Exekútorský úrad, [REDACTED], vydal upovedomenie o začatí exekúcie zo 6. novembra 2013, ktoré povinný v exekučnom konaní [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „povinný“), napadol námietkami ako opravným prostriedkom v exekučnom konaní. Okresný súd svojím uznesením č. k. 20 Er 4094/2012-120 z 22. júla 2014 námietkam povinného v exekučnom konaní vyhovel a krajský súd ich v odvolacom konaní svojím uznesením sp. zn. 8 CoE 92/2015 z 30. decembra 2016 potvrdil. K ostatnému sa sťažovateľ vyjadril vo svojej sťažnosti podanej ústavnému súdu.

Z podanej sťažnosti vyplýva, že podľa názoru sťažovateľa došlo k „*prieťahovému postupu*“ tak okresného súdu, ako aj krajského súdu v označených konaniach, a to pri rozhodovaní o námietkach povinného proti exekúcii, ako aj v odvolacom konaní vedenom krajským súdom. Sťažovateľ poukázal na to, že «... *podal na Okresný súd Košice I podanie*

nazvané „Prosba o urýchlenie rozhodnutia“ zo dňa 13.04.2015 a následne podanie nazvané „mal. [REDAKOVANÉ] - žiadosť o prešetrenie“ predsedovi Okresného súdu Košice I zo dňa 19.10.2015... podal dňa 02.02.2017 na Krajskom súde v Košiciach Sťažnosť pre prietahy v konaní adresovanú predsedovi Krajského súdu v Košiciach. Na túto sťažnosť dostala advokátka Sťažovateľa odpoveď zo dňa 14.02.2017, v ktorej predseda Krajského súdu v Košiciach skonštatoval doteraz vzniknuté prietahmi v konaní a ospravedlnil sa za ne a oznámil Sťažovateľovi, že vo veci bolo rozhodnuté Krajským súdom v Košiciach dňa 30.12.2016 s tým, že rozhodnutie bude Sťažovateľovi po jeho vyhotovení a vrátení spisu súdu prvého stupňa, doručené súdom prvého stupňa.». Na podklade uvedených zistení sťažovateľ akcentoval, že „... doposiaľ nebolo rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach doručené, aj keď od rozhodnutia už uplynul viac ako rok!“. Dôsledkom tohto stavu je podľa sťažovateľa to, že „na jednej strane zamestnávateľ Povinného [REDAKOVANÉ] zadržava na základe upovedomenia o začatí exekúcie povinnému časť mzdy vo výške výživného, tieto peňažné prostriedky však zamestnávateľ neposiela súdnemu exekútorovi, súdny exekútor z týchto dôvodov a pre absenciu právoplatného rozhodnutia o námietkach proti exekúcii nemôže Oprávnenému/Sťažovateľovi poukazovať výživné, avšak ani Povinný výživné neplatí, keďže mu je zadržované zo mzdy zamestnávateľom v zmysle vyššie uvedeného.“.

Sťažovateľ v petite podanej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 20Er/4094/2012 porušené bolo.

2. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 8CoE 92/2015 porušené bolo.

3. *Krajskému súdu v Košiciach a Okresnému súdu Košice I prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.*

4. [REDAKOVANÉ] *priznáva finančné zadostučinenie v sume 2.000 Eur (slovom dvetisíc eur), ktoré sú Okresný súd Košice I a Krajský súd v Košiciach povinné spoločne mu zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.*

5. *Okresný súd Košice I a Krajský súd v Košiciach sú povinné uhradiť [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 325,42 Eur... “*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z obsahu podanej sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľ napáda postup okresného súdu v označenom konaní, v ktorom bolo uznesením tohto súdu pod č. k. 20 Er 4094/2012-120

z 22. júla 2014 rozhodnuté o vyhovení námietkam povinného proti vedenej exekúcii, ako aj postup krajského súdu v označenom konaní, v ktorom krajský súd svojím uznesením sp. zn. 8 CoE 92/2015 z 30. decembra 2016 potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 20 Er 4094/2012-120 z 22. júla 2014 ako vecne správne, a to z dôvodu nedoručenia tohto rozhodnutia účastníkom exekučného konania do času podania sťažnosti ústavnému súdu.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu je aj názor (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 32/00, II. ÚS 12/01, I. ÚS 22/01, I. ÚS 29/02, IV. ÚS 37/02, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04, IV. ÚS 102/05), v zmysle ktorého sa ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Er 4094/2012) ešte trvalo. Ak v čase, keď sťažnosť ústavnému súdu došla, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného základného práva/práv, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02). Ústavný súd teda poskytuje ochranu základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne aj podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie predmetného základného práva ešte trvalo alebo k jeho porušeniu dochádza (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, I. ÚS 22/01, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (Miroslav Mazurek proti SR, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže preto vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už okresný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06). Ak teda v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nemôže dochádzať k porušovaniu označeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a v rovnakom rozsahu aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd sťažnosť odmietne vychádzajúc pri tom z účelu týchto práv, ktorých spoločným menovateľom je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/05).

V nadväznosti na svoje zistenia ústavný súd konštatuje, že okresný súd v označenom konaní rozhodol o námietkach povinného svojím uznesením č. k. 20 Er 4094/2012-120 z 22. júla 2014, ktoré bolo doručené [REDAKOVANÉ] ako matke maloletého [REDAKOVANÉ] 30. júla 2014. Uznesenie krajského súdu sp. zn. 8 CoE 92/2015 z 30. decembra 2016 bolo [REDAKOVANÉ] doručené 6. marca 2017 a povinnému 9. augusta 2017 (po doručení spisu z krajského súdu okresnému súdu 22. februára 2017). Vychádzajúc z citovanej judikatúry ústavný súd konštatuje, že tak okresný súd v označenom konaní, ako aj krajský súd v označenom konaní už v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu v predmetnej veci nekonali a v dôsledku toho už nemohlo v označených konaniach okresného súdu a krajského súdu dochádzať k porušovaniu sťažovateľom označeného základného práva na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v dôsledku čoho ústavný súd odmieta ním podanú sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. marca 2018